

MINISTER ZDROWIA

Warszawa, 2011.01.31

KU 86/M

MZ-PR- 024-25414-2-MR/EW/10/11

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z pismem z dnia 30 grudnia 2010 r. dotyczącym projektu ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1038) uprzejmie informuję, iż rozwiązania zawarte w przedmiotowym projekcie prowadzi mają do przyjęcia jednolitego modelu w zakresie zaskarżenia orzeczeń sądów dyscyplinarnych opartego na zasadach postępowania apelacyjnego co w znaczący sposób powinno uprościć postępowanie w tym zakresie.

Projekt ustawy stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2010 r. (P 28/09) dotyczącego ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z późn. zm.). Choć ustawa ta została zastąpiona przez ustawę z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708), to zaproponowana w projekcie koncepcja ujednoczenia spraw zaskarżenia orzeczenia dyscyplinarnego kończącego postępowanie we wszystkich zawodach medycznych zasługuje na poparcie.

Jednocześnie należy wskazać, że model obowiązujący dotychczas np. w ustawie o izbach lekarskich (a także zaproponowany w procedowanym obecnie w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej rządowym projekcie ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych), przewiduje odwołanie od orzeczenia sądu dyscyplinarnego w formie kasacji, czyli nadzwyczajnego środka zaskarżenia zarówno co do formy jak i podstaw jego złożenia.

Przyjęta koncepcja, uzgodniona z samorządami zawodowymi, wynika z założenia, że samorząd zaufania publicznego sprawuje, jak wskazywał wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny, swoistą funkcję nadzorczą wobec osób wykonujących zawód zaufania publicznego. W praktyce oznacza to ustanowienie organów odpowiedzialności zawodowej, które wykrywają i sankcjonują zachowania sprzeczne z obowiązkami, jakie ciążyą na osobach wykonujących zawód zaufania publicznego.

W związku z powyższym ostateczne przyjęcie przedstawionego w komisyjnym projekcie ustawy modelu odpowiedzialności zawodowej powinno być uzależnione od jego akceptacji przez właściwe samorzady zawodowe.

Odnosząc się do kwestii oceny skutków finansowych wejścia w życie proponowanych w projekcie ustawy przepisów, należy poinformować, że nie jest możliwe dokładne oszacowanie kosztów postępowania związanego z wniesieniem do sądu apelacyjnego środka prawnego rozpatrywanego w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Z danych którymi dysponuje Minister Zdrowia wynika, że w 2010 r. Naczelny Sąd Lekarski wydał 107 orzeczeń, od których przysługiwała kasacja do Sądu Najwyższego (liczba orzeczeń nieznacznie przekraczających sto rocznie utrzymuje się niezmiennie przez okres ostatnich 5 lat). Dla porównania, Naczelny Sąd Aptekarski w tym samym roku wydał 10 orzeczeń od których przysługiwało prawo wniesienia odwołania do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Z uwagi na krótki okres obowiązywania przepisów umożliwiających złożenie pokrzywdzonemu środka odwoławczego od wyroku Naczelnego Sądu Lekarskiego nie ma obecnie możliwości określenia stopnia zainteresowania osób pokrzywdzonych skorzystaniem z tego trybu zaskarżenia orzeczeń.

z poważaniem

powołania
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU

Marek Haber